

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α.Β.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΩΤΗ	
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1956

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1956

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ

Ἀγαπητέ μας φίλε,

Ἐτοιμάζεσαι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νὰ ὑποστῆς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις σου. Εἶναι πραγματικὰ ἐξαιρετικαὶ δι' ἐσὲ αἱ ἡμέραι αὐταὶ καὶ τὸ γεγονός τῶν ἐξετάσεων εἶναι βασικόν διὰ τὴν ζωὴν σου. Ἐχομεν πλήρη ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, διότι οἱ ἐξετασταὶ σου ἐνθυμοῦνται πάντοτε ὅτι ὑπῆρξαν κάποτε καὶ αὐτοὶ ἐξεταζόμενοι.

Ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ψυχολογικὴν σου κατάστασιν καὶ δι' αὐτὸ σοῦ ἀπευθύνομεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς φράσεις, διὰ νὰ σέ τονώσωμεν καὶ νὰ σέ ἐνισχύσωμεν νὰ ἀποβάλης τὸν φόβον, ὁ ὁποῖος τόσον πολὺ κακῶς δύναται νὰ ἐπηρέασῃ τὴν ἐπίδοσίν σου. Πρέπει νὰ πιστεύσῃς ὅτι πρόκειται νὰ ἐξετασθῆς, ὄχι ἀπὸ ἀντιπάλους σου ἢ ἀγνώστους καὶ ἀδιαφόρους, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς σου, ποὺ εἶναι ἀναγκαίως φίλοι σου καὶ ἐπιθυμία καὶ χαρὰ τῶν εἶναι νὰ ἐπιτύχῃς εἰς τὰς ἐξετάσεις σου. Ὑπῆρξαν οἱ ἐξετασταὶ σου Καθηγηταὶ σου καὶ εἶναι καὶ θὰ μείνουν φίλοι σου, καθοδηγηταὶ σου, σύμβουλοι σου. Διατί λοιπὸν θὰ φοβηθῆς; Ἀντιθέτως, πρέπει νὰ προσέλθῃς εἰς τὰς ἐξετάσεις σου μὲ θάρρος καὶ μὲ ψυχραιμίαν.

Πρέπει, ὅμως, νὰ προσέλθῃς ἐπαρκῶς κατηρτισμένος. Τὸ Πτυχίον ἀποτελεῖ δικαίωμα μόνον διὰ τὸν ἱκανόν. Ὅπως οὐδεὶς ἐχεφρονῶν ἐξεταστῆς δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὸν καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἱκανὸν ὑποψήφιον, οὕτω οὐδεὶς ἐξεταστῆς σεβόμενος τὸν ἑαυτὸν του δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἕνα βαθμὸν εἰς ἕνα ἀποτυχημένον σπουδαστήν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἐλαστικότης, οὔτε κακότης, οὔτε καταστρεπτικὴ ἐπιείκεια, οὔτε ἀλόγιστος σκληρότης Ἐν τῇ μεσότητι παραμένει πάντοτε ἡ ἀρετὴ. Κρίνομεν ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς ἐπιτρεπομένης ἐπιείκειας καὶ μιᾶς λελογισμένης αὐστηρότητος. Διότι σκοπὸς τῶν ἐξετάσεων εἶναι νὰ πληροφορηθῶμεν ἐὰν κατεβλήθῃ ἡ δέουσα ἐκ μέρους τοῦ σπουδαστοῦ προσπάθεια νὰ ἀντιληφθῆ τὰς γενικὰς γραμμάς τῶν θεμάτων καὶ νὰ διαπιστώσωμεν ἐὰν ἀπέκτησε τὴν δέουσαν ἱκανότητα σκέψεως, ἐὰν κατενόησε τὸν μηχανισμόν τῶν διαφόρων τρεχόντων προβλημάτων. Δὲν χανόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ δὲν πνίγομεν τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὴν ἀτέρμονα θάλασσαν τῶν ὑποσημειώσεων τῶν βιβλίων μας. Δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφοὺς, οὔτε ἀναμνηρικαστὰς τῶν ὀρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον.

Είναι, ὄντως, πολὺ μεγάλη ἡ διαφορὰ μεταξύ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐπιτύχῃ εἰς ὑποψήφιος.

Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν παράπονα διὰ τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ λόγῳ τῶν ἀνωμαλιῶν κρατήσασα πολιτικὴ τῆς ἀλογίστου ἐπιεικείας. Ἡ κοινωμία καὶ ἡ Πολιτεία ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ Σχολαὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τοὺς σπουδάζοντας.

Πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ S. Wright : ἡ θέσις πρέπει νὰ ζητῇ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν· διότι, δυστυχῶς, πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ θεσιθῆραι, ὀλίγοι ὁμῶς ἔχουν τὰ πραγματικὰ προσόντα δι' ἐκάστην θέσιν.

Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργῶμεν πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι κοινὴ δημαγωγία· καὶ ὅπως λέγει ὀρθῶς ὁ λόρδος Brochain, «ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἔχη σκοπὸν νὰ μορφῶνῃ νέους, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀδηγηθοῦν ἀπὸ τὸν χείριστον, νέους ἱκανοὺς νὰ κυβερνηθοῦν, ἀλλὰ ἀνικάνους νὰ ὑποδουλωθοῦν».

Φυσικὰ μὴ στηρίζεσαι εἰς πλάγια μέσα. Ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἀποτελεσματικὰ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐρεθίζουν—καὶ δικαίως—τοὺς ἐξεταστάς. Ἡ τυχὸν χρησιμοποίησις τῶν διαφθείρει καὶ υποβιβάζει τοὺς πάντας : σέ, ἡμᾶς, τοὺς τρίτους. Δημιουργεῖται φαῦλος φαύλων κύκλος. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον, καὶ εἶναι τόσον ὑποτιμητικὸν δι' ὄλους, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἢ ὅποια φιλοδοξεῖ, πρὸ παντός, νὰ δημιουργήσῃ νέους μὲ ἦθος.

Ἄκομη, μὴ στηρίζεσαι εἰς τὸν οἶκτον. Εἶναι τόσον ἐξευτελιστικὸν καὶ ἀνάξιον ἑνὸς νέου. Ὁ οἶκτος εἶναι ἐπιβεβλημένος εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν Ἐπιστήμην. Ἡ βαθμολογία δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς ὅρους τῆς διαβίωσης τοῦ ὑποψηφίου. Τιμῆ ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως τὸν ἐργαζόμενον, ὁ ὁποῖος ὑπὸ σκληροῦς ὅρους μορφώνεται, ἀλλὰ δὲν χαρίζεται εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος προσέρχεται ἀκατάρτιστος λόγῳ βιοτικῶν ὄρων. Ἡ Σχολὴ εἶναι ἀνώτερον πνευματικὸν Ἴδρυμα καὶ ὄχι φιλανθρωπικὸν κατὰσταμα. Μὴ αὐτοῦ υποβιβάζεσθε ζητοῦντες τὸν οἶκτον, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἐργάζεσθε, διὰ νὰ διατηρήσετε τὴν ἀξιοπρέπειάν σας, πολῦτιμον πηγὴν ἱκανοποιήσεως εἰς τὴν ζωὴν.

«Λυπηθῆτε με, λέγει ὁ ἀκατάρτιστος σπουδαστής, καὶ παραβῆτε τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἠθικὴν σας συνείδησιν, βραβεύσατέ, ὄχι τὴν φιλοπονίαν μου, τὴν μόρφωσίν μου, τὴν ἀρετὴν μου καὶ τὰ προσόντα μου, ἀλλὰ τὴν ὀκνηρίαν μου, τὴν ἀδιαφορίαν μου, τὴν ἀνικανότητά μου, τὰς μειωμένας πνευματικὰς μου δυνάμεις. Δόσατέ μου τὸ «χαρτί» διὰ νὰ γλυτώσετε ἀπὸ ἐμέ». Ἀλλὰ τότε, ἀγαπητέ φίλε, ποῖος θὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς μας καὶ ποῖος θὰ γλυτώσῃ, πρὸ παντός, τὴν κοινωμίαν ἀπὸ ἑνὸς νέου κοινωνικὸν παράσιτον, τὸ ὁποῖον κλαυθμηρίζον καὶ ἀνεμίζον ἕν ἀνώτερον πτυχίον θὰ ζητῇ οἶκτον καὶ θέσιν, ἐνῶ δὲν θὰ προσφέρῃ εἰμὴ ἀμάθειαν καὶ αὐθάδειαν :

Ἡ ἀπονομή τοῦ τίτλου πρέπει νὰ εἶναι ἀπλῶς καὶ μόνον ἀναγνώρισις, διαπίστωσις καὶ ἐπιβράβευσις τῶν πνευματικῶν σου ἐφοδίων.

* Η Σχολή, κατά τὴν ἄσκησιν τοῦ τόσο μεγάλου, τόσο ὑψηλοῦ καὶ τόσο σπουδαίου αὐτοῦ λειτουργήματος, καυχᾶται ὅτι ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Τὸ πτυχίον εἶναι ἐν συμβόλαιον μεταξύ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Σχολῆς. Ἄλοίμονον, ἐὰν ἡ Σχολὴ δὲν ἔχη ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἐκ συμβολαίου τοιαύτης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας.

Μὲ τὸ πτυχίον τοῦ ὁ σπουδαστῆς ἀποκτᾷ δικαιώματα, καὶ συνεπῶς ἡ ἀπονομὴ τούτου δέον νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸν τῶν κόπων καὶ θυσιῶν του, τῶν ἀγώνων καὶ προσπαθειῶν του. Μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ τὸ τιμοῦν. Ἡ Κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία εἶναι πολλὰκις διστακτικαὶ ἀπέναντι αὐτῶν τῶν τίτλων, ὀρθῶς, λόγῳ τῆς πλημμυρίδος τῶν τίτλων, οἱ ὁποῖοι μόνον κατὰ τύπους, πολλὰκις, εἶναι ἐπισημονικοί. Τοιοῦτοτρόπως, ὁ τύπος τοῦ πτυχίου καθίσταται πολλὰκις κοινωνικῶς ἐπικίνδυνος, διότι εἶναι ἐχθρὸς τῆς πραγματικῆς ἀξίας, ἐνῶ ὁ τύπος πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὴν ἐπιβράβευσιν καὶ τὴν διασφάλισιν τῆς οὐσίας : ἐν προκειμένῳ, τῆς πραγματικῆς ἀνωτέρας μορφώσεως.

Αὐταὶ εἶναι αἱ βασικαὶ σκέψεις ποὺ διέπουν τὴν Σχολὴν μας καὶ αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουν κοινὴ συνείδησις εἰς ὅλους τοὺς σπουδαστάς. Πρέπει νὰ συνεχισθῇ μία παράδοσις τιμῶσα τὴν Σχολὴν καὶ τὰ πτυχία τῆς. Τότε ἐπιτυγχάνει εἰς τὸ ἔργον τῆς μία Σχολή, ὅταν ὅλοι—Κράτος, κοινωνία, καθηγηταί, σπουδασταί—ἔχουν πλήρη ἐμπιστοσύνην ὅτι τὰ πτυχία ἀπονέμονται μόνον εἰς τοὺς ἀξιούς. Διὰ τοῦτο πρέπει εἰς τὰς ἐπί πτυχίῳ ἐξετάσεις νὰ προσέρχονται μόνον οἱ ἄξιοι, καὶ αὐτοί, τότε, νὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ὅτι θὰ ἐξετασθοῦν μὲ ἀνθρωπινὰν καὶ ὅτι θὰ κριθοῦν μὲ δικαιοσύνην.

Η ΟΥΣΙΑΣΙΤΚΗ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωταρχική σκέψις τῶν Ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις διοικητικῶν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ γενικώτερον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς οἰκονομικῶς δρῶντας μεγάλους ὀργανισμοὺς. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων ἐν αὐτῇ. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην, μεγάλην καὶ ἐπείγουσαν, στελεχῶν, ἀρτίως μορφωμένων νέων μὲ φιλοδοξίαν νὰ κινήσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, συμφῶνως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς νέας μεθόδους ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν οἰκονομικῶν μονάδων.

Ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ συγχρόνου ἀνταγωνισμοῦ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὑλικοῦ ἐξοπλισμοῦ· εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ταυτοχρόνως πλήρης ἀνανέωσις τῶν τρόπων ἐργασίας.

Παραλλήλως τὸ Κράτος, ὡς διοικητικὸς μηχανισμὸς ἢ ὡς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς, ἔχει ἐπίσης ἀνάγκην ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν του, μὲ νέους προσηρμοσμένους πρὸς τὰ νεώτερα διδάγματα καὶ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ τὰς νέας ἀνάγκας τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, πρὸς τὰ συστήματα καὶ τὰς μεθόδους τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ παραγωγικότης εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸ σύγχρονον Κράτος.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀρτίας θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης κατάρτισεως τῶν σπουδαστῶν της, διὰ τῆς πλήρους μορφώσεώς των εἰς τὰ νέα καὶ δέοντα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διὰ τῆς ἐπαρκοῦς ἐνημερώσεώς των εἰς τὰ νομικὰ ζητήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ τεχνικὰ προβλήματα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίως τῶν βιομηχανικῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον καὶ καθήκον νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς πτυχιούχους της εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις.

Πράγματι, τὸ Κράτος, ἐφόσον αὐξάνει ἡ δραστηριότης καὶ τὸ κῶρος τῆς Σχολῆς, διὰ διαφόρων νόμων καὶ ἀποφάσεών του, χρησιμοποιοῖ τοὺς πτυχιούχους της ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν. Οὕτω:

1.—Ὁ νόμος 800]1948 (ΦΕΚ Α' 248]8.9.48) ὀρίζει (ἄρθρ. 4) ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ διορίζωνται ἢ νὰ προάγωνται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας.

2.—Ὁ νόμος 1605 (ΦΕΚ Α' 300]1950) ἀναγνωρίζει τὸ πτυχίον τῆς

Σχολής, διά τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Καπνεφοριῶν καὶ Ταμείων, ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

3.—Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 2516)16.8.53 καὶ ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1, τοῦ ἄρθρου 28, τοῦ Νομ. Δ)τος 3627 τοῦ 1956 ἀναγνωρίζουν, ἐπίσης, ὡς ἰσότιμον τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων στατιστικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

4.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ ὀνομάζωνται οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ (Ν.Δ)τα ὑπ' ἀριθ. 2324 τῆς 21.2.53 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2325 τῆς 9.5.53).

5.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὑποτροφιῶν τῆς Τεχνικῆς βοήθειας ('Απόφασις ὑπ' ἀριθ. 38162)2661 τοῦ 1952 τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ), ὡς καὶ εἰς τὰς ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

6.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς.

7.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς τὰς θέσεις τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν (Ι. Κ. Α., ΔΕΗ, Ἐπιμελητήρια, Ὄργανισμὸν Ἀνεργίας καὶ Ἀπασχολήσεως κτλ.) διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

8.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται Λογισταὶ τῶν διαφόρων Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν (ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 15.9.53, ΦΕΚ Α' 252/1953).

Ἡ Σχολὴ τονίζει ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διότι τὸ πτυχίον τῆς ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐνεργεῖ παντὶ τρόπῳ ὅπως ἀναγνωρισθῆ καὶ ὡς τυπικὸν προσὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναλαμβάνη οἰανδήποτε καὶ ἀπέναντι οἰουδήποτε ὑποχρέωσιν, διότι ἡ τυπικὴ ἀναγνώρισις τοῦ πτυχίου εἶναι, ὡς εὐνόητον, ἀπόλυτον δικαίωμα καὶ ἀρμοδιότης τῆς Πολιτείας. Ἀπόκειται ἐπομένως εἰς τὴν Πολιτείαν ν' ἀντιληφθῆ ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὀφείλει νὰ χρησιμοποίησιν εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς Δημοσίους Ὄργανισμοὺς τοὺς πτυχιούχους μας, οἱ ὁποῖοι ἔτυχον μιᾶς τόσον ἀρτίας οἰκονομικο - διοικητικῆς μορφώσεως.

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αί Πτυχιακαί Ἐξετάσεις διεξάγονται μεταξύ τῶν περατωσάντων τὰς σπουδὰς των καὶ ἐχόντων ἤδη ἐπιτυχῶς ὑποστῆ τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τοῦ τελευταίου ἔτους Σπουδῶν.

Αὗται διενεργοῦνται προφορικῶς καὶ γραπτῶς κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ δεύτερον τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Ἰουνίου. ἑκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, βάσει λεπτομεροῦς προγράμματος συντασσομένου ἑκάστοτε παρὰ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκαίρως κοινοποιουμένου.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῶν κάτωθι μαθημάτων ἐξεταζομένων κατὰ βάθος, πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἰκανότητος τῶν ὑποψηφίων νὰ χρησιμοποιοῦν εὐχερῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὰς ἐν τῇ Σχολῇ κτηθείσας γνώσεις εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς πράξεως.

- α) 1. Πολιτικὴ Οἰκονομία καὶ
2. Φορολογικὴ Νομοθεσία
- β) 3. Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ
4. Ὁργάνωσις τῶν Ἐργοστασίων
- γ) 5. Γενικὴ Λογιστικὴ καὶ
6. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
- δ) 7. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον καὶ
8. Ἐργατικὸν Δίκαιον
- ε) 9. Ἐμπορευματολογία
- Ϛ) 10. Μηχανογνωσία καὶ
11. Ἡλεκτροτεχνία

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ἘΠΙΤΡΟΠΗ

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται παρ' Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης:

- α) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὡς πρόεδρον.
- β) Ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὡς ἀντιπρόεδρον.
- γ) Ἀπὸ τοὺς οἰκείους Καθηγητὰς τῶν ἄνω μαθημάτων, καὶ
- δ) Ἀπὸ τὸν Τμηματάρχην τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς.

Ἡ Ἐξεταστικὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ ἐφορεῖ ἐπὶ τῆς ἐν γένει διεξαγωγῆς τῶν Πτυχιακῶν Ἐξετάσεων.

Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχουν, ὡς ἕκτακτα μέλη, οἱ ἐξετασταὶ τῶν Ξένων Γλωσσῶν, τῆς Στενογραφίας καὶ τῆς Δακτυλογραφίας.

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ Κ.Λ.Π.

Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ πτυχίῳ δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξετασθῇ εἰς μίαν τῶν ἑξῆς ξένων γλωσσῶν: Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Ἰσπανικὴν

καὶ Ἀραβικὴν. Ἐὰν ἐπιτύχη εἰς τὴν ἐξέτασιν λαμβάνει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου ἐξεταστοῦ, ἕνα ἕως τρεῖς βαθμούς, προστιθεμένους εἰς τὸ γενικὸν ἄθροισμα βαθμολογίας τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ Ἐξετάσεων.

Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ Πτυχίῳ δύναται ὡσαύτως νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὴν Στενογραφίαν ἢ τὴν Δακτυλογραφίαν, ὁπότε, ἐὰν ἐπιτύχη εἰς τὴν ἐξέτασιν, λαμβάνει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου ἐξεταστοῦ, ἕνα ἕως δύο βαθμούς, προστιθεμένους εἰς τὸ γενικὸν ἄθροισμα βαθμολογίας τῶν ἐπὶ Πτυχίῳ Ἐξετάσεων.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ Πτυχίῳ δέον νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῶν ἐξετάσεων, αἴτησιν συμμετοχῆς εἰς ἕν ἢ περισσότερα τῶν ὡς ἄνω ἕνδεκα μαθημάτων. Ἡ αἴτησις, οὐδεμιᾶς παρατάσεως δι' οἰονδήποτε λόγον ἐπιτρεπομένης, συνοδεύεται ὑπὸ ἀποδείξεως καταβολῆς τῶν ἐξετάστρον, ὡς καθορίζονται ταῦτα ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Οἱ βαθμοὶ τῶν Πτυχιακῶν Ἐξετάσεων προσδιορίζονται βάσει τῶν περὶ βαθμολογίας γενικῶν διατάξεων.

Συμψηφίζονται οἱ βαθμοὶ :

- α) τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Φορολογικῆς Νομοθεσίας,
- β) τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Εργοστοσίων,
- γ) τῆς Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς,
- δ) τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου, καὶ
- ε) τῆς Μηχανογνωσίας καὶ Ἡλεκτροτεχνίας,

διδομένου πάντως, τελικῶς, ἀκεραίου ἀριθμοῦ διὰ στρογγυλεύσεως πρὸς τὰ ἄνω τοῦ κλασματικοῦ μέρους ἂν εἶναι 0,5 ἢ μεγαλύτερον καὶ παραλείψεώς του ἂν εἶναι μικρότερον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὴν Ἐμπορευματολογίαν.

Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται :

α) Ὁ συγκεντρώσας βαθμὸν τουλάχιστον πέντε (5) εἰς ἕν ἕκαστον τῶν ἄνωτέρω ἕξ μαθημάτων.

β) Ὁ συγκεντρώσας τουλάχιστον 36 βαθμούς ἐν συνόλῳ εἰς τὰ ἕξ ὡς ἄνω μαθήματα.

Ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ πτυχίῳ δύναται νὰ ζητήσῃ :

α) Ἀναθεώρησιν τῆς βαθμολογίας του, ἐὰν ἀπέτυχεν δις εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ, ὁπότε ἐξετάζεται ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) Βελτίωσιν τοῦ βαθμοῦ του, ὁπότε ἐπαιξετάζεται εἰς προσεχῆ ἐξεταστικὴν περίοδον, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐξεταστοῦ, εἴτε ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης παρὰ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Η ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΥΛΗ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Ἡ ἐξεταστέα ὕλη κατὰ τὰς Πτυχιακὰς Ἐξετάσεις εἶναι ἡ κατωτέρω προσδιοριζομένη. Οἱ Καθηγηταὶ δικαιούνται εἰς τροποποιήσιν τῆς ἐκάστοτε. Πᾶσα τροποποίησις, ὅμως, δεόν νὰ ἔχη κοινοποιηθῆ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου διὰ τοῦ Πίνακος Ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς καὶ ἰσχύει ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ἐφεξῆς.

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία

Ἡ ἀρχὴ τῆς στενότητος καὶ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Οἰκονομίαν. Προβλήματα καὶ ἐξέλιξις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης. Ἡ διαμόρφωσις τῆς συγχρόνου οἰκονομίας. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς συγχρόνου οἰκονομίας. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ τὰ συστατικὰ του μέρη. Τὸ χρῆμα. Οἱ προσδιορίζοντες τὴν σύνθεσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος παράγοντες (Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν). Οἱ παράγοντες οἱ προσδιορίζοντες τὸ συνολικὸν μέγεθος τῆς παραγωγῆς. Αἱ διεθνεῖς συναλλαγαί.

2. Φορολογικὴ Νομοθεσία

Ὁ φόρος-ὡς δημόσιον ἔσοδον, ὡς μέσον δικαιοσύνης καὶ ὡς ὄργανον παραγωγικότητος Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Ἀνωθύνων Ἐταιριῶν. Ὁ συνθετικὸς φόρος, οἱ φόροι ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ἐπὶ τῶν πωλήσεων. Οἱ φόροι καταναλώσεως. Τὰ μονοπώλια. Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου. Δηλώσεις. Φορολογικὴ διαδικασία. Φορολογικὰ δικαστήρια. Φορολογικὰ προβλήματα.

3. Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ὁργάνωσιν. Ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος ἐρεῦνης (Taylor—Fayol). Ἐπιστημολογικὴ κατάταξις τῆς Ὁργάνωσεως. Ὁρισμὸς καὶ μεθοδολογία. Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐπιχείρησις καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς. Προτυποποίησις. Μελέτη κινήσεων καὶ χρόνου Προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς.

Οἰκονομικὴ Ὁργάνωσις. Σημασία καὶ σκοποὶ τῆς οἰκονομικῆς λειτουργίας Οἰκονομικὴ πολιτικὴ. Τὰ κεφάλαια ἀπὸ ἀπόψεως κινητικότητος καὶ πηγῆς προελεύσεως. Αἱ οἰκονομικαὶ πράξεις κατὰ τὴν Ἴδρυσιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Διαχείρησις παγίων καὶ κυκλοφορούντων κεφαλαίων. Οἰκονομικὰ προγράμματα καὶ προγραμματισμένοι ἔλεγχοι.

Ὁργάνωσις Γραφείου. Ἡ θεωρία τοῦ Γραφείου. Τὸ περιβάλλον τοῦ Γραφείου. Ἐξέλιξις μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ γραφείων. Ταξινομήσις καὶ ταξιθέτησις. Στατιστικὴ καὶ γραφικαὶ παραστάσεις.

Ἀνθρώπινος Παράγων. Αἱ σχέσεις ἐργαζομένου καὶ ἐπιχειρήσεως. Διαδικασία προσλήψεως. Ἐκπαίδευσις. Μεταθέσεις, προαγωγαί, ἀπολύσεις. Ἠθικὸν φρόνημα καὶ πειθαρχία.

Ἐμπορευματικὴ Ὁργάνωσις. Ἀγοραί, Ἀποθήκευσις. Μελέται ἀγορῶν καταναλώσεως. Διαφήμισις. Πωλήσεις (προϊόν, διάμεσοι πωλήσεως, τιμαί).

Ἡ παραγωγικότης. Οἰκονομικά, κοινωνικά καὶ τεχνικά προβλήματα ἐξ αὐτῆς.

Γραφεῖον Ἐρευνῶν. Μέθοδοι συστηματικῆς ἐρεύνης τῶν ἐπιχειρήσεων. Μήσις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Ποῦ βαίνει ἡ Ἐπιστημονικὴ Ὀργάνωσις, Ὀργάνωσις ἔργασίας καὶ ἄνθρωπος.

4. Ὀργάνωσις τῶν ἐργοστασίων

Ἐκ τῶν Βιομηχανικῶν Ἐγκαταστάσεων. Ἐκλογή τῆς θέσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ καθορισμὸς τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Τύποι, διαστάσεις καὶ οἰκοδομικά στοιχεῖα τῶν βιομηχανικῶν κτιρίων. Χῶροι ἔργασίας καὶ ἐσωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις βιομηχανικῶν. Φωτισμός, θέρμανσις καὶ ἀερισμὸς τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Ἐξωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις βιομηχανικῶν. Αὐτοτελεῖς βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἐκ τῆς Βιομηχανικῆς Ὀργανώσεως. Ἀνάλυσις διαρθρώσεως βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Περί ἐντολῶν. Περί ἀποθηκῶν. Προετοιμασία καὶ κατανομή τῆς ἔργασίας. Ἐργασία ὑπὸ συνεχῆ ροῇ. Παρακολούθησις προθεσιῶν. Προσδιορισμὸς χρόνου παραγωγῆς.

5. Γενικὴ Λογιστικὴ

Λογιστικὰ διπλογραφικὰ καὶ ἐξωδιπλογραφικὰ μέσα τῆς παρακολούθησεως, διερμηνεύσεως καὶ ἐλέγχου τῶν οἰκονομικῶν πράξεων. Αἱ λογιστικαὶ μηχαναὶ καὶ τὰ λογιστικὰ ἔπιπλα. Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν κυρίων πράξεων ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐξακρίβωσις, κατάταξις καὶ ἀποτίμησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων. Τακτοποίησις τῶν λογαριασμῶν. Προσδιορισμὸς τοῦ ἀποτελέσματος καὶ διανομὴ αὐτοῦ. Τὰ ἀποθεματικά. Ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων· προβλήματά του ἐν γένει. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν Ἰσολογισμῶν. Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων. Προὔπολογιστικὰ σχέδια. Ἀπολογιστικοὶ λογαριασμοί· προβλήματά λογιστικῆς ὀργανώσεως διαφόρων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Προβλήματα Λογιστικῆς ἐταιριῶν, Ἰδίᾳ Ἀνωνύμων. Λογιστικὰ πλάνα. Τὰ Λογιστικὰ λάθη καὶ αἱ καταχρήσεις. Οἱ λογιστικοὶ καὶ διαχειριστικοὶ ἔλεγχοι. Λογιστικοστατιστικαὶ ἐκθέσεις. Λογιστικὴ Δημοσίων Ὀργανισμῶν. Ὁ Κῶδιξ τῶν Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ αἱ λοιπαὶ νομικαὶ διατάξεις περὶ Λογιστικῆς (λεπτομερῶς).

6. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

Θεωρία Κόστους. Σημασία τοῦ προβλήματος κόστους. Σκοπὸς κοστολογήσεως. Δυσχέρειαι προσδιορισμοῦ κόστους. Τὰ στοιχεῖα κόστους. Κατηγορίαι ἐξόδων. Τὸ πρόβλημα τοῦ εὐνοϊκωτέρου κόστους. Μέση τιμὴ καὶ διαφορετικαὶ τιμαὶ κόστους. Εἶδη κόστους.

Κοστολόγησις. Οἰκονομικὸς Λογισμὸς καὶ Κοστολόγησις. Ἀποτίμησις στοιχείων κόστους. Προσθετικά καὶ ἀφαιρετικά στοιχεῖα. Κριτήρια καταλογισμοῦ ἐμμέσων ἐξόδων. Διαστολή καὶ διαφορισμὸς τι-

μῆς συνδεδεμένων προϊόντων (συμπαράγωγων, ὑποπαράγωγων, κ.λ.π.).

Ἐξατομίσκευσις κόστους διαφόρων ποικιλιῶν. Προϊόντα κακότεχνα, ἐλαττωματικά, δευτέρας διαλογῆς κτλ.

Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ. Σημασία ἐντύπων. Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὄλαι (ὀργάνωσις, ἐγγραφαί). Ἡμερομίσθια. Ἀποσβέσεις κλπ. Λογιστικὸν σχέδιον βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Διαδικασία κοστολογήσεως. Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς : α) ἐπὶ συνεχοῦς μαζικῆς παραγωγῆς. β) ἐπὶ ἐξατομικευμένων κατασκευῶν (μηχανουργεῖα γενικῶν κατασκευῶν λ.χ.).

7. Ἐμπορικὸν Δίκαιον καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον

Γενικαὶ διατάξεις. Αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις. Οἱ ἔμποροι. Δίκαιον Ἐταιριῶν. καὶ εἰδικώτερον τὰ περὶ Ἀωνύμων Ἐταιριῶν (σύστασις, λειτουργία, διάλυσις).

Βιομηχανικὸν Δίκαιον. Ἐννοια τῆς ἐπιχειρήσεως Βιομηχανικῆ ἰδιοκτησία. Ἐμπορικὴ ἐπωνυμία. Διακριτικὸς τίτλος (ἔμβλημα) καταστήματος. Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν σῆμα. Ὁ ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός.

Δίκαιον Τίτλων καὶ Ἀξιογράφων. Τίτλοι εἰς τὸν κομιστὴν, εἰς διαταγὴν καὶ ὀνομαστικοί. Συναλλαγματικὴ. Γραμματίον εἰς διαταγὴν. Τραπεζικὴ ἐπιταγὴ. Ἀποθηκόγραφα καὶ ἐνεχυρόγραφα Γενικῶν Ἀποθηκῶν. Θαλασσία φορτωτικὴ.

Πτωχευτικὸν Δίκαιον. Ἐναρξίς καὶ διαδικασία πτωχεύσεως. Συνέπειαι πτωχεύσεως. Πρόσωπα ἐν τῇ πτωχεύσει. Λήξις τῆς πτωχεύσεως. Συμβιβασμός. Ἐνώσις. Περὶ ἀποκαταστάσεως.

8. Ἐργατικὸν Δίκαιον

Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἐμφάνισις καὶ σύγχρονος μορφή τῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας. Ἑλληνικὸν ἐργατικὸν ζήτημα. Πηγαὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας. Ὅργανα ἐφαρμογῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας. Ἀγορὰ ἐργασίας. Τὸ πρόβλημα εὐρέσεως ἐργασίας. Ἡ σύγχρονος μορφή τοῦ ζητήματος. Τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας. Σύμβασις ἐργασίας. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ὑπακοὴν καὶ πίστιν. Ὑποχρεώσεις ἐργοδότη. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν μισθοῦ. Ἐννοια καὶ εἶδη μισθοῦ. Πληρωμὴ μισθοῦ ἐπὶ μὴ παροχῆς ἐργασίας. Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ μισθοῦ. Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀπασχόλησιν. Πρόνοια. Παροχὴ ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν. Πιστοποιητικὸν ἐργασίας. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας. Ἡ λύσις τῆς ἐργατικῆς σχέσεως. Ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας. Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις. Ἡ προστασία τοῦ μισθωτοῦ: α) προστασία ἐν τῇ συμβάσει, β) χρόνος ἐργασίας, γ) γυναῖκες, δ) ἀνήλικοι, ε) ὑγιεινὴ καὶ ἀσφάλεια. Επίλυσις ἀτομικῶν διαφορῶν ἐργασίας. Σωματεῖα. Ἐποπτεῖα Κράτους. Συλλογικαὶ συμβάσεις. Συλλογικαὶ διαφοραὶ. Κοινωνικὴ ἀσφάλισις. Ἀσφάλισις ἀνεργίας καὶ ἀσφάλισις φυσικῶν κινδύνων. Οἰκονομικὰ συστήματα. Παροχαί. Λύσις διαφορῶν.

9. Ἐμπορευματολογία

Τρόφιμα. Σύστασις τροφίμων. Θερμαντική ἀξία καὶ προσδιορισμός αὐτῆς. — Γάλα. Ὅρια διαφόρων εἰδῶν γάλακτος. Παστερίωσις. Γάλα συμπεπυκνωμένον καὶ κονιοποιημένον. Προϊόντα γάλακτος (γιαούρτι, τυρός, βούτυρον). — Ἐλαία (ὄρισμός, εἶδη, παραλαβή). Ἐξευγενισμός καὶ στερεοποίησις ἐλαίων. Λίπη (βρώσιμα, βιομηχανικά) — Καφές. Τέιον. Κακάο.

Δημητριακά. Σῖτος: εἶδη αὐτοῦ ἔμπορικόν κριτήριον ποιότητος σίτου καὶ προσδιορισμός δειγματοληψία παράσιτα σίτου ἑλληνικῆ παραγωγή. Σίκαλις. Κριθή. Ἀραβόσιτος. Ὄρουζα (παραλαβή, βιομηχανία, ἔμπορικὰ εἶδη). Ἄλευρα: ἄλευρουργία εἶδη νοθεῖαι ἄλλοιώσεις συσκευασία ἔμποριον. Ἄρτος, παρασκευή, χημικαὶ δράσεις κατὰ τὴν ζύμωσιν, θρεπτικὴ ἀξία, ἄλλοιώσεις. Ἄμυλον: βιομηχανικὴ παρασκευὴ εἶδη ἔμπορικὰ χρήσεις.

Υφαντικὰ ὕλαι (προέλευσις, εἶδη, ἀγγλικὸς ἀριθμὸς, ἀριθμὸς πενιέ). Βάμβαξ. Λίνον. Κάνναβις. Ἰούτη. Ἐριον. Μέταξα. Τεχνηταὶ κλωστικὰ ὕλαι. Τεχνητὰ μέταξα. Τσελβόλλε, Λαιτάλ.

Καπνός Ἐλαουργία. Λιπάσματα. Βιομηχανία ὀξέων (θεικοῦ, ὕδροχλωρικοῦ, νιτρικοῦ, φωσφορικοῦ). Ἀποστείρωσις καὶ ἀποσκλήρυνσις τοῦ ὕδατος βιομηχανικῶς καὶ μὴ. Ἀργιλοπλαστική. Χαρτοποιία. Οἴνοπνευματοποιία. Οἴνοποιία. Ὀξοποιία. Σαπωνοποιία.

10. Μηχανογνωσία

Φυσικὰ ἔννοιαι τῶν μεγεθῶν τῆς μηχανικῆς. Ἔργον καὶ ἐνέργεια. Μορφαὶ ἐνεργείας. Μετατροπὴ ἐνεργείας. Παθητικὰ ἀντιστάσεις. Βαθμοὶ ἀποδόσεως. Ὀλικὸς βαθμὸς ἀποδόσεως. Ἰσχύς πραγματική. Αἱ ἀρχαὶ τῆς ὑδροδυναμικῆς, Αἱ ἀρχαὶ τῆς θερμοδυναμικῆς.

Ἐκ τῆς ἀντοχῆς τῶν ὑλικῶν. Μορφαὶ ἀντοχῆς. Καταπονήσεις καὶ εἶδη αὐτῶν. Σύνθετος ἀντοχή. Συντελεσταὶ ἀσφαλείας. Ὑπολογισμὸς ἀντοχῆς εἰς ἀπλὰς περιπτώσεις. Ἐκλογή τοῦ καταλλήλου ὑλικοῦ κατασκευῶν.

Μετρητικὰ μέσα. Σκοπιμότης τῶν μετρήσεων. Ἀνταλλακτικότης τῶν ἐν σειρᾷ παραγομένων εἰδῶν. Ἐπίδρασις τῶν μετρήσεων ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Στοιχεῖα μηχανῶν. Τὰ διάφορα εἶδη τῶν στοιχείων κατασκευῆς μηχανῶν. Ὑλικὸν καὶ ἔμπορικὰ διαστάσεις. Ἀπόψεις ἐξεταστέαι κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν παραγγελιῶν. Μετάδοσις κινήσεως. Κριτικὴ τῆς ἐκλογῆς ἐκάστου συστήματος δι' ἐκάστην δεδομένην περίπτωσιν. Ὑπολογισμὸς διαμέτρων τροχαλιῶν ἢ τροχῶν καὶ στροφῶν αὐτῶν εἰς δεδομένην μετάδοσιν. Κατάλληλος ἐκλογή διαστάσεων. Κίνησις ἀπὸ κοινοῦ ἄξονος. Κίνησις ἀτομική. Ἐκλογή τοῦ ἐκάστοτε καταλλήλου συστήματος.

Κινητήρες. Εἶδη κινητήρων. Λειτουργία καὶ μορφαὶ ὕδροκινητήρων. Μορφαὶ καὶ λειτουργία θερμοκινητήρων. Λέβητες. Νομικὴ πρόνοια ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν λεβήτων. Τρόποι καὶ μέσα βελτιώσεως τῆς ἀπο-

δόσεως εις τούς κινητήρας. Ἐκλογή καταλλήλου τύπου κινητήρος.

Βομηχανικά συγκροτήματα. Θεμελιώδεις ὄροι διατάξεως καὶ κατασκευῆς ἐργοστασίων. Θέσεις ἀποθηκῶν. Συστήματα θερμάνσεως καὶ ψύξεως χώρων ἐργασίας. Κεντρικαὶ παραγωγῆς ἐνεργείας. Οἰκονομικαὶ συγκρίσεις τῶν διαφόρων τρόπων ἐξευρέσεως ἀναγκαίας ἐνεργείας. Ἡ τεχνικὴ μορφή τῆς ἐννοίας τῆς παραγωγικότητος εἰς τὴν σύγχρονον βιομηχανίαν. Βιομηχανικαὶ δυνατότητες τῆς Ἑλλάδος. Νομοθετικὴ πρόνοια ἀσφαλείας καὶ λειτουργίας τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

11. Ἡλεκτροτεχνία

Ἡλεκτρονικὴ θεωρία. Νόμος τοῦ Coulomb. Μονὰς ποσότητος ἡλεκτρισμοῦ. Τί εἶναι τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα Ἡλεκτρεγερτικὴ δύναμις. Ἔντασις τοῦ ρεύματος. Μονάδες. Ἡλεκτρικὴ ἀντίστασις. Εἰδικὴ ἀντίστασις. Μονὰς. Νόμος τοῦ Ohm. Ἔργον. Ἴσχύς Μονάδες ἡλεκτρικῆς ἰσχύος καὶ ἡλεκτρικοῦ ἔργου. Νόμος τοῦ Joule. Ἡ θέρμανσις τῶν ἀγωγῶν καὶ ἡ πυκνότης τοῦ ρεύματος. Ἀσφάλεια. Θερμικὰ ὄργανα. Θερμοηλεκτρικὸν φαινόμενον. Θερμοηλεκτρικὸν στοιχεῖον. Ἡ πῦσις τῆς τάσεως. Διακλαδιζόμενα ρεύματα. Νόμοι τοῦ Kirchhoff. Ἡλεκτρόλυσις. Νόμοι τοῦ Faraday διὰ τὴν ἡλεκτρόλυσιν. Ἡλεκτρικὰ στοιχεῖα. Ὁ συσσωρευτῆς. Ἡλεκτρομαγνητισμός. Πείραμα Ørsted. Κανὼν τοῦ παρατηρητοῦ τοῦ Ampère. Ἐπαγωγικὰ φαινόμενα. Νόμοι ἐπαγωγῆς τοῦ Faraday. Νόμος τοῦ Lenz. Γενικὰ περὶ δυναμομηχανῶν καὶ ἡλεκτρομηχανῶν. Γενικὰ περὶ ἐναλλασσομένου ρεύματος, ἐναλλακτῆρων καὶ κινητῆρων.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ

Ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχη τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὄπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δεόν νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος, ἢ κλάδου ἢ τοιῆς ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν, εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων, εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαισιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἴδιαι ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς, εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἱκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείμως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα. Δι' ὃ καὶ καθωρίσθη δι' αὐτὴν ἡ ἀκόλουθος διαδικασία.

1. Δήλωσις θέματος

Ὁ σπουδαστής, καθ' ὃν ἀκόμη χρόνον φοιτᾷ εἰς τὸ τρίτον ἔτος σπουδῶν, ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ὕπ' αὐτοῦ ἐκλεγέντος θέματος διὰ τὴν ἐπὶ πτυχίῳ διατριβὴν του. Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται ἀποδεκτὴ, μετ' ἀναμέτρησιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ σπουδαστοῦ πρὸς ἐπιτυχὴν χειρισμὸν τοῦ θέματος, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου ἀκολούθως παρέχει εἰς τὸν δηλοῦντα πάσας τὰς κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ βιβλιογραφικὰς ὑποδείξεις ὡς καὶ κατευθύνσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου καταρτίσεως περιγράμματος καὶ συντάξεως τῆς διατριβῆς, ὑποδεικνύων συνάμα τὸν ἀρμόδιον ἢ τοὺς ἀρμοδίους Καθηγητὰς ἐπὶ τοῦ θέματος, μεθ' ὧν πρόκειται ὁ σπουδαστής νὰ εὑρίσκηται εἰς διαρκὴ ἐπαφὴν κατὰ τὸ στάδιον τῆς συγγραφῆς τῆς διατριβῆς του.

2. Περίγραμμα διατριβῆς

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος καταρτίζει ἐν καιρῷ περίγραμμα τῆς διατριβῆς του, περιλαμβάνον τὰ ἐπὶ μέρους κεφάλαια, μετὰ συνοπτικῆς αὐτῶν περιλήψεως. Ἡ ἔκτασις τοῦ περι-

γράμματος τούτου δέον νά μή ὑπολείπεται τῶν τριῶν σελίδων τετάρτου σχήματος (διαγωνισμού). Οὕτω παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸν ἀρμοδίον Καθηγητὴν ὅπως διαπιστώσῃ ἐάν ὁ συντάξας τὸ περίγραμμα συνέλαβεν ὀρθῶς καὶ πρόκειται ἐπιτυχῶς νά χειρισθῇ τὸ θέμα του. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαπιστοῦται ἀνεπάρκεια, ὁ Καθηγητὴς ὑποχρεοῦται ὅπως μεταβάλλῃ τὴν διάρθρωσιν τῆς ὕλης ἢ ἀκόμη καὶ ἀρνηθῇ τὸν δηλωθέντα τίτλον τῆς διατριβῆς, ὑποδεικνύων ἕτερον καταλληλότερον, γνωστοποιῶν τοῦτον εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ τελευταίου.

Τὸ τελικῶς ἐγκρινόμενον περίγραμμα δακτυλογραφεῖται ἢ καθαρογράφεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ ἀκολούθως πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν παραλαμβάνει τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων διὰ τὸ σχετικὸν ἀργεῖον του, ἐφ' ὅσον μόνον ὁ κριθεὶς πρόκειται νά μετᾶσχη τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων τῆς ἀμέσως ἐπομένης περιόδου.

Ἐνα μῆνα τουλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπί πτυχίῳ ἐξετάσεων, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποχρεοῦται νά ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραμεῖναν εἰς χεῖρας του ἀντίτυπον τοῦ περιγράμματος, δεόντως ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ἵνα ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς αὐτάς.

3. *Σύνταξις καὶ στάδια ὑποβολῆς διατριβῆς*

Βάσει τοῦ περιγράμματος καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ γενικῶν καὶ εἰδικῶν διαφωτίσεων καὶ καθοδηγήσεων τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ πρὸς ἀρτιωτέραν καταρτίσιν τῆς διατριβῆς, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος συντάσσει ταύτην. Ἡ ἔκτασις τῆς δέον νά μή ὑπολείπεται τῶν πενήτηκοντα σελίδων τετάρτου σχήματος (διαγωνισμού), ἐκτὸς δικαιολογημένων ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ ἐξαιρέσεων.

Ἄυα τῷ πέρατι τῆς ἀρχικῆς συντάξεως τῆς διατριβῆς, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποχρεοῦται νά ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔγγραφον δῆλωσιν τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ περὶ κατ' ἀρχὴν ἐγκρίσεώς της, ὡς καὶ κατ' ἀρχὴν θεωρήσεώς της ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.

Ἐνα μῆνα τουλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας, διὰ τὸν κρινόμενον, περιόδου πτυχιακῶν ἐξετάσεων ὑποχρεοῦται οὗτος ὅπως ὑποβάλλῃ τὴν ὡς ἄνω κατ' ἀρχὴν ἐγκεκριμένην καὶ θεωρημένην διατριβὴν του εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς, ἵνα ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Πᾶσα δι' οἰονδήποτε ἀνεξαιρέτως λόγον ὑπέρβασις τῶν ἄνω τριῶν προθεσμιῶν ἀποκλείει αὐτομάτως τὸν σπουδαστὴν ἀπὸ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς ἀντιστοίχου κατὰ περίπτωσιν ἀρχικῆς ἢ τελικῆς περιόδου.

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων τῆς δεδομένης περιόδου, διαβιβάζει, μετὰ καταστάσεως τὰ εἰς

αὐτὴν ὑποβληθέντα περιγράμματα καὶ ἀρχικά χειρόγραφα διατριβῶν, εἰς τὸ Γραφεῖον Ἑρευνῶν.

Τὸ Γραφεῖον Ἑρευνῶν ἀμελλητί ἐπισυνάπτει εἰς τὸ ἀρχικὸν χειρόγραφον τῆς διατριβῆς τὸ σχετικὸν παρ' αὐτῷ περίγραμμα καὶ ἀποστέλλει ἀμφότερα τὰ κείμενα εἰς τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν πρὸς κρίσιν. Ὁ Καθηγητὴς, μετὰ ἐμπεριστατωμένην ὑπ' αὐτοῦ μελέτην τῆς διατριβῆς, συντάσσει εἰδικὸν δι' ἐκάστην περίπτωσιν καὶ λεπτομερειακὸν κριτικὸν σημείωμα, βάσει τοῦ ὁποῖου ὁ κρινόμενος θὰ ἐπιφέρῃ τὰς τελικὰς διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις τῆς διατριβῆς του. Τὰ τρία πλέον ὡς ἄνω κείμενα ὁ Καθηγητὴς ἀποστέλλει εἰς τὸ Γραφεῖον Ἑρευνῶν, ὅπερ καλεῖ τὸν κρινόμενον ἵνα λάβῃ γνῶσιν τοῦ κριτικοῦ σημειώματος τοῦ Καθηγητοῦ καὶ συνάμα δίδει ὁδηγίας διορθώσεων, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρθρωσιν τῆς ὕλης, τὴν διατύπωσιν, τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, ἐπιστρέφει δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς αὐτὸν τὴν διατριβήν, πρὸς συμμόρφωσιν του.

Ὅταν ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος πραγματοποιήσῃ τὰς γενομένας εἰς αὐτὸν ὑποδείξεις, παρουσιάζει τὴν διορθωμένην διατριβήν του εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς συμμορφώσεώς του καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει λαμβάνει τὴν ἄδειαν ὅπως δακτυλογραφήσῃ ἢ ἰδιοχείρως καθαρογράψῃ τὴν διατριβήν εἰς τέσσαρα ἀντίτυπα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλείονες τοῦ ἐνὸς Καθηγηταὶ εἶναι ἀρμόδιοι ἐπὶ θεματός τινος, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποβάλλει πλείονα τῶν τεσσάρων ἀντίτυπα, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποστολῆς ἐνὸς ἐξ αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν πλέον τοῦ ἐνὸς ἀρμοδίων Καθηγητῶν.

Τὰ τέσσαρα ἀντίτυπα μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ χειρογράφου ὑποβάλλονται ἐν καιρῷ εἰς τὸ Γραφεῖον Ἑρευνῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβοῦς ἀντιγραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ χειρογράφου καὶ τῆς εὐπρεποῦς ἐμφανίσεως τῶν ὀριστικῶν ἀντιτύπων, ἅτινα δεόν νὰ εἶναι τοποθετημένα ἐντὸς ἀνθεκτικοῦ περιβλήματος. Τούτων διαπιστουμένων, δύναται πλέον ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγκριτικὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ ἐπὶ ἐκάστου ὀριστικοῦ ἀντιτύπου τῆς διατριβῆς του, μετὰ τελικῆς θεωρήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν. Ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας ἐξακριβοῦται μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν, χορηγοῦντος εἰς τὸν κριθέντα ἔγγραφον, πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς, πιστοποιήσιν περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑποβληθείσης μελέτης. Βάσει ταύτης χορηγεῖται εἰς αὐτὸν τὸ πτυχίον του, ἐφ' ὅσον βεβαίως ὁ κριθεὶς διεξῆλθεν ἐπιτυχῶς καὶ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς τελευταίας δι' αὐτὸν περιόδου καὶ συμμορφώθη πρὸς τὰς λοιπὰς ἀπαιτήσεις τῆς Σχολῆς. Τέλος, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν παραδίδει εἰς τὸν κριθέντα τὸ ἀρχικὸν χειρόγραφον μεθ' ἐνὸς ὀριστικοῦ ἀντιτύπου τῆς ἐπὶ πτυχίῳ διατριβῆς του, ἀποστέλλον ἕτερον εἰς τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν καὶ φυλάσσον τὰ λοιπὰ δύο εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Γραφείου.